

νοι ἀποθνήσκουσιν ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν παραλίαν δρόμου· ἡ ἀπώλεια εἰς τὸν διάπλουον ὑπολογίζεται ὡς ἐν τέταρτον τοῦ φορτίου· καὶ ἐκτὸς τούτου, ἔπεται καὶ ἄλλη θυσία μετὰ τὴν ἀποβίβασιν, διότι πολλοὶ ἀποθνήσκουσιν ἐκ τῶν πρώην κακοπαθειῶν, τῆς μεταβολῆς τοῦ κλίματος, κτλ. Ἐν σήμερον οἱ σωματέμποροι μεταχειρίζονται φανερά τὰς σημάδας τῆς Πορτογαλλίας καὶ Βραζιλίας, συναινέσει τῶν ἀρχῶν· μεταχειρίζονται δὲ καὶ τὴν Ἰσπανικὴν, καίτοι πλέον σκεπαστά, καὶ μᾶλλον προφυλακτικῶς, κατὰ συνέπειαν τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰσπανίας συνθήκης, ἥτις βητῶς καταργεῖ τὸ σωματεμπόριον ἐκ μέρους τῆς Ἰσπανίας. Μικτὴ ἐπιτροπὴ Ἰσπανῶν καὶ Ἀγγλῶν ὑπάρχει ἐν Αὐδάν διὰ νὰ κρίνῃ τοὺς τὸ ἀπηγορευμένον ἐμπόριον μετερχομένους· ἀλλὰ προφάσεις δὲν λείπουν ποτὲ εἰς ὑπεκφυγὴν τῶν ἀρθῶν τῆς συνθήκης. Φαίνεται τῶντι δυσκολώτατον νὰ συμπράξωσιν εἰλικρινῶς ὅλαι αἱ Χριστιανικαὶ δυνάμεις πρὸς δραστήριον κατάπαυσιν τοῦ σωματεμπορίου, μολοντοὶ εἶναι βέβαιον ὅτι εἰς ὅλα ἐκτὸς εἰς τὰ Πορτογαλλικὰ καὶ Ἰσπανικὰ συνοικίσματα τὸ διαβολικὸν αὐτὸ ἐμπόριον ἔπαυσεν ἤδη σκεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἐκτὸς τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ σωματεμπορίας, ὑπάρχει καὶ ἄλλη περιοδικὴ ἐξαγωγή δούλων διὰ συνοδοιποριῶν ἐκ τῆς Σουδάν εἰς τὰς πολιτείας τῆς Βαρβαρίας καὶ τὴν Αἴγυπτον, ὃ ἐτήσιος ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται διὰφόρος ὡς μεταξὺ εἴκοσι καὶ τριάκοντα χιλιάδων. Ἐνεργεῖται δὲ τοιοῦτον ἐμπόριον καὶ ὑπὸ τῶν ὑπάρχοντων τοῦ Ἰμάμ τοῦ Μουσκάτ, οἵτινες ἐξάγουσι δούλους εἰς Ἀραβικὰ πλοῖα ἀπὸ Ζανζεβάρ καὶ ἄλλους λιμένας τοῦ ἀνατολικοῦ παραλίου τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Ἀραβίαν, Περσίαν, Ἰνδίαν, Ἰαύαν, καὶ ἄλλους τόπους. Ἀγγλος τις, γράφων ἀπὸ Ζανζεβάρ τὸν Μάιον τοῦ 1839, λέγει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἀγορᾷ ἐτήσιως πωλουμένων ἀνδραπόδων δὲν ἦτον ὀλιγώτερος τῶν 50,000. Οἱ Πορτογάλλοι προσέτι ἐξάγουσι δούλους ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῆς Μοζαμβικῆς παραλίας συνοικισμὰ των εἰς τὴν Γόαν, Διοῦ, καὶ τὰς ἄλλας Ἰνδικὰς ἐγκτήσεις των.

Κατὰ νόμον τοῦ Κορανίου, ὅστις ὅμως δὲν φυλάσσεται πάντοτε εἰς ὅλας τὰς Μωαμεθανικὰς χώρας, οὐδεὶς Μουσουλμάνος συγχωρεῖται νὰ ὑποδουλώσῃ ὁμόπιστόν του. Τὰ τὸν Μωαμεθανισμὸν πρεσβεύοντα Αἰθιοπικὰ βασίλεια τῆς Σουδάν πωλοῦσι τοὺς εἰδωλολάτρης μόνον ὑπηκόους ἢ γείτονάς των εἰς τοὺς ἐκ τῆς Βαρβαρίας σωματεμπόρους. Ἀπίθανον φαίνεται ὅτι αἱ Μωαμεθανικαὶ δυνάμεις θέλουν ποτὲ καταργῆσαι τὸ ἐμπόριον τοῦτο οικειοθελῶς.

Ἐνεργεῖται δὲ καὶ πολὺ ἐσωτερικὸν δουλεμπόριον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Μαῦροι ἀγοράζονται εἰς τὴν Μαριλανδιάν καὶ Βιργινίαν, καὶ τινες ἄλλας πολιτείας, καὶ μετακομίζονται εἰς τὰς εὐφορωτέρας γαίας τῆς Ἀλαβάμας, Λουϊσιάνης, καὶ ἄλλων νοτίων πολιτειῶν.

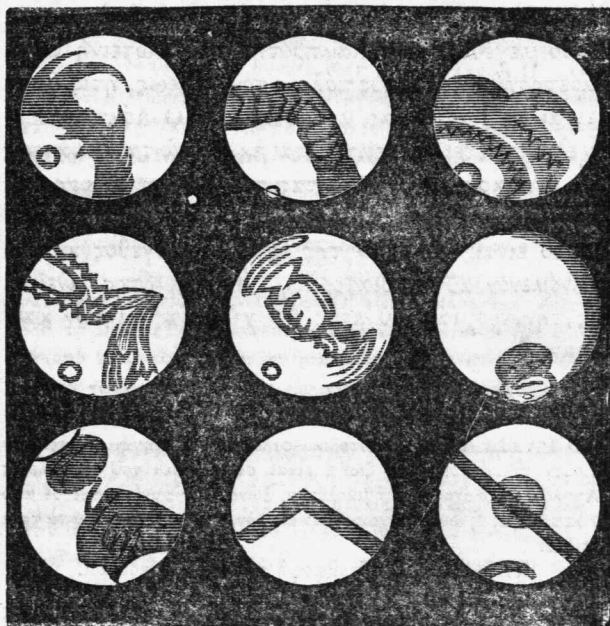
Δι' ὑψηλίζονται τινες ὅτι ἡ Ἀφρικανικὴ σωματεμπορία δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ δραστηρίως διὰ τῆς βίας, καὶ ὅτι ἡ μόνη ἐλπίς τῆς ὀλικῆς παύσεώς της ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν πολιτισμὸν τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς, διὰ τῆς ἐνθαβρύνσεως τῆς γεωργίας καὶ τῶν νομίμων κλάδων τοῦ ἐμπορίου, καὶ συγχρόνως διὰ τῆς ἐξαπολώσεως τῆς παιδεύσεως καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἂν ὅλαι γενικῶς αἱ Εὐρωπαϊκὰι δυνάμεις δὲν προσπαθῇσιν εἰλικρινῶς νὰ ἐνεργῶνται οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι, ἡ κατάργησις πρέπει νὰ ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἀπομεμακρυσμένην ταύτην περίοδον. Οἱ Ἀφρικανοὶ πωλοῦσιν ἀνθρώπους διότι δὲν ἔχουν ἄλλα μέσα νὰ προμηθεύωνται Εὐρωπαϊκὰς πραγματείας, καὶ ἀναμφιβόλως ἡ σωματεμπορία ἐμποδίζει τὸν πολιτισμὸν τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ ἐν Ἀμερικῇ πληθυσμοῦ τῶν δούλων δυσκολῶς ἐξακριβοῦται. Κατὰ τὴν ἀπογραφήν τοῦ 1836, ἡ Βραζιλία

περιεῖχε 2,100,000 δούλους. Οἱ δούλοι ἐν Κούβα, τὸ 1826, ἦσαν περίπου 260,000. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, κατὰ τὸ 1840, ὁ ἀριθμὸς τῶν δούλων ἀνέβαινεν εἰς 2,487,213 δούλους.

Ἐταιρεῖαι σκοποῦν ἔχουσαι τὴν παγκόσμιον κατάργησιν τῆς δουλείας ὑπάρχουν ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, καὶ ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, καὶ ἐκδίδουσι τὰς ἀναφοράς των· συνέλευσις δ' ἐπιτρόπων ἐκ πολλῶν χωρῶν συνεκροτήθη ἐν Λονδίῳ, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1840, διὰ νὰ συσχεφθῶσι περὶ τῶν μέσων τῆς κατορθώσεώς της. Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐταιρεία καθίδρυσεν ἀποικίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα Λιβερία, πλησίον τοῦ ἄκρου Μεσουράδου, ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου στέλλονται δούλοι ἐλευθερωθέντες εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἂν θέλωσι νὰ ὑπάγωσιν. Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις παρομοίως ἔχει ἀποικίαν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰς τὴν Σιέρρά Λεῶνε, ὅπου συνοικίζονται οἱ Μαῦροι οἱ ἐπὶ δουλεμπορικῶν πλοίων ἀλισχόμενοι παρὰ τῶν Ἀγγλικῶν νηῶν.*

Ο ΠΑΛΗΤΗΣ ΑΡΗΣ.

Ὁ ἈΡΗΣ κατέχει τὸν τέταρτον τόπον εἰς τὸ ἡμέτερον ἡλιακὸν σύστημα, ἀπέχων τοῦ ἡλίου 145 ἑκατομμύρια μιλίων. Στρέφεται δὲ περὶ αὐτὸν εἰς ἓν ἔτος καὶ δέκα μῆνας· ἡ διάμετρος του εἶναι περίπου 4,200 μίλια, καὶ διακρίνεται ἀρ' ὅλων τῶν ἄλλων πλανητῶν διὰ τῆς κοκκινωπῆς ὄψεως αὐτοῦ, προερχομένης ἐκ τῆς πυκνῆς ἀτμοσφαίρας του. Διὰ καλοῦ τηλεσκοπίου ἡ ἐπιφάνειά του παρίσταται πεποικιλμένη ἀπὸ διαφόρους κηλίδας, ὡς φαίνεται εἰς τὴν εἰκονογραφίαν, ἐκ τῆς κινήσεως τῶν ὁποίων ἀποδει-

* Οἱ ἐν Τουρκίᾳ Γραικοὶ ὑπηκοοὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους δὲν ἐσυγχωροῦντο ποτὲ νὰ ἔχωσιν ἀγοραστοὺς δούλους· ἐσχάτως ὅμως παρατηροῦμεν ὅτι ὁμογενεῖς τινες ὑπηκοοὶ Ἕλληνες, ἐναντίον τῶν νόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἤρχισαν νὰ εἰσάγωσι μεταξὺ μας τὸ βάρβαρον καὶ ἀπάνθρωπον τοῦτο ἔθιμον· ἀλλὰ δὲν ἀμφιβάλωμεν ὅτι αἱ ἀρχαὶ θέλουν ἐμποδίσαι τὴν πρόοδον τοῦ νέου τούτου κακοῦ.

κνύεται ὅτι περιστρέφεται εἰς τὸν ἄξονά του εἰς 24 ὥρας καὶ 40 λεπτά. Ἐπειδὴ ἡ ἔγκλισις τοῦ ἄξονός του πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχιάς του εἶναι περίπου $28^{\circ} 42'$, αἱ ἡμέραι καὶ νύκτες, καὶ αἱ διαφοροὶ ὥραι εἰς τὸν πλανήτην τοῦτον ἰκανῶς ὁμοιάζουσι μὲ τὰς παρ' ἡμῶν δοκιμαζόμενας εἰς τὴν γῆν τὴν ταύτην σφαῖραν*. Ὅποταν εὐρίσκῃται ἐγγύτερον εἰς τὴν γῆν, ἢ ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασις αὐτοῦ εἶναι περίπου 50 ἑκατομμύρια μιλίων· ὁποῦν δὲ μᾶλλον ἀφίσταται, ἀπέχει περὶ τὰ 240 ἑκατομμύρια μιλίων· ὥστε εἰς τὴν πρώτην περίστασιν φαίνεται σχεδὸν εἰκοσιπεντάκις μεγαλῆτερος παρὰ εἰς τὴν δευτέραν. Εἰς θεατὴν ἐν τῷ πλανήτη τούτῳ ἡ γῆ μας φαίνεται ἐναλλάξ ὡς πρωϊνὸς καὶ ἑσπερινὸς ἀστὴρ, καὶ παριστᾷ ὅλας τὰς φάσεις τῆς σελήνης, καθὼς ἡ Ἀφροδίτη πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ μὲ μικρότερον βαθμὸν φαινομένου μεγέθους καὶ λαμπρότητος. Φωτεινὴ ζώνη παρατηρήθη περὶ τοὺς πόλους τοῦ Ἄρεως, ἥτις ὑποκειται εἰς διαδοχικὰς μεταβολὰς. Ὁ Δόκτωρ Ἑρσσελ ὑποβέτει ὅτι παράγεται ἐκ τῆς ἀντανεκλάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἀπὸ τὰς παγωμένας χώρας του, καὶ ὅτι ἡ ἀνάλυσις τῶν ὀγκῶν τούτων τοῦ πολιτικοῦ πάγου εἶναι τὸ αἷτιον τῆς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ φαινόμενον αὐτῆς διαφορᾶς. Ὁ πλανήτης κινεῖται εἰς τὴν τροχίαν του πρὸς 55 χιλιάδας μιλίων καθ' ὥραν.

Ο ΡΑΣΣΕΛΑΣ.

Ο ΡΑΣΣΕΛΑΣ, μυθιστορικο-φιλοσοφικὸν διήγημα, περιέχον ἔποιν τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς, εἶναι σύγγραμμα τοῦ περιεκτοῦς Ἀγγλοῦ φιλόλογου καὶ ἠθικολόγου Ἰώνσωνος· συνίσταται δὲ ἀπὸ 49 κεφάλαια, ἐξ ὧν καταχωροῦμεν εἰς τὸν παρόντα ἀριθμὸν τὰ τρία πρώτα.

ΚΕΦΑΛ. Α'.—Περιγραφή παλατιοῦ ἐν κοιλάδι.

Οἱ εὐπίστα κλίνοντες ὧτα εἰς τοὺς ψιθυρισμοὺς τῆς φαντασίας, καὶ προθύμῳ ποδὶ καταδιώκοντες τὰ φάσματα τῆς ἐλπίδος· οἱ κολακευόμενοι ὅτι τὸ γῆρας θέλει ἐκπληρώσει τὰς ἐπαγγελίας τῆς νεότητος, καὶ ἡ αὔριον θεραπεύσει τὰς ἐλλείψεις τῆς σήμερον· δότε προσοχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ῥασσέλα, βασιλόπαιδος τῆς Ἀβυσσινίας.

Ὁ **ΡΑΣΣΕΛΑΣ** ἦτον ὁ τέταρτος υἱὸς τοῦ ἰσχυροῦ ἀνακτος, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ τῶν ὑδάτων ἀρχίζει τὴν πορείαν του, ῥυάκας ἀφθονίας διαχέων, καὶ τὴν Αἴγυπτον εὐφραίνων καὶ γονιμοποιῶν.

* Ἡ ἔγκλισις τοῦ ἄξονος τῆς γῆς πρὸς τὴν ἐκλειπτικὴν, ἢ, μὲ ἄλλας λέξεις, πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐτήσιου τροχιάς της, εἶναι 23 μοίραι καὶ 28 λεπτά· ἐκ τούτου δὲ προέρχονται αἱ διαφοροὶ ὥραι τοῦ ἑνιαυτοῦ, καὶ αἱ ἀνισοὶ ἡμέραι καὶ νύκτες. Ἐὰν ὁ ἄξων τῆς γῆς ἦτο κατὰ κάθετον εἰς τὴν τροχίαν της, ὥς εἰς τὸν πλανήτην Δία, δὲν ἦθελον ὑπάρχειν ὥραι τοῦ ἑνιαυτοῦ.

Κατὰ τὴν ἑκπαλαί συνήθειαν τῶν μοναρχῶν τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ὁ Ῥάσσελας διῆγε τὸν βίον περιωρισμένους εἰς ἰδιαιτέρον παλάτιον μετὰ τῶν ἄλλων υἱῶν καὶ θυγατέρων τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἕως οὗ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς διαδοχῆς νὰ ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Ὁ δὲ τόπος, ὁ ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἢ πολιτικῆς τῆς ἀρχαιότητος ἐκλεχθεὶς πρὸς κατοίκησιν τῶν Ἀβυσσινῶν βασιλοπαίδων, ἦτον εὐρύχωρος κοιλάς εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἀμχάρας, ὑπ' ὁρέων πανταχόθεν περικυκλωμένη. Ἡ μόνη ὁδὸς, ὅθεν ἡδύνατό τις νὰ εἰσέλθῃ, ἦτο σπήλαιον διαβαῖνον ὑποκάτωθεν βράχων, περὶ οὗ πολὺν χρόνον διεφιλονεικεῖτο ἂν ἦτον ἔργον τῆς φύσεως ἢ τῆς τέχνης· τὴν ἐξοδὸν τοῦ σπηλαίου ὑπέκρυπτε πυκνὸν ἄλσος· τὸ δὲ στόμιον, τὸ ἀνοῖγον εἰς τὴν κοιλάδα, ἐκλείετο μὲ σιδηρᾶς πύλας, χαλκευθεῖσας ὑπὸ ἀρχαίων τεχνιτῶν, καὶ τόσον ὀγκώδεις, ὥστε οὐδεὶς ἡδύνατο, χωρὶς βοήθειαν μηχανῶν, ν' ἀνοίξῃ ἢ νὰ κλείσῃ αὐτάς.

Ἐκ τῶν περικυκλούντων ὁρέων κατέβαινον ποτὰ μια, ἄτινα καθίστων χλοερὰν καὶ γόνιμον ὄλην τὴν κοιλάδα, καὶ ἐσχημάτιζον λίμνην ἐν τῷ μέσῳ, κατοικουμένην ὑπὸ παντοειδῶν ἰχθύων, καὶ συγναζομένην ὑπὸ πάντων τῶν ὀρνέων, ὅσα ἡ φύσις ἐδίδαξε νὰ βυθίζωσι τὰς πτέρυγας εἰς τὰ ὕδατα. Τὰ δὲ περισσεύματα τῆς λίμνης ἐξεβάλλοντο διὰ ῥυάκος, ὅστις, ἐμβαίνων εἰς σκοτεινὴν σχισμὴν τοῦ ὄρους κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν, ἐπιπτε μετὰ φοβεροῦ πατάγου ἀπὸ κρηνοῦ εἰς κρημνὸν, ἕως ὅτου δὲν ἤκούετο πλέον.

Δένδρα ἐκάλυπτον τὰς πλευράς τῶν ὁρέων, καὶ ἀνθη ἐποίκιλλον τὰς ὄχθας τῶν ῥυάκων· πᾶσα πνοὴ ἀνέμου διέχυνεν ἀρώματα ἐκ τῶν βράχων, καὶ πᾶς μὴν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐστρώννυν ὁπώρας εἰς τὸ ἔδαφος. Ὅλα τὰ ζῶα, ὅσα δάκνουσι τὸν χόρτον, ἢ κλαδεύουσι τὸν θάμνον, εἴτε ἄγρια εἴτε ἡμερα, ἐπλανῶντο εἰς τὴν ἐκτεταμένην ταύτην περιοχὴν, ἀσφαλῆ ἀπὸ παντὸς ἀρπακτικοῦ θηρίου διὰ τὰ περικυκλῶντα ὄρη. Ἐξ ἐνὸς μέρους ἦσαν ποίμνια καὶ ἀγέλαι βοσκομένα εἰς τὰς νομάς, ἐξ ἄλλου δὲ, κυνηγέσιμα κτήνη εὐφραίνόμενα εἰς τοὺς ἀγρούς· τὸ γοργὸν ἐρίφιον ἐπήδα εἰς τοὺς βράχους, ὁ πανοῦργος πίθηκος ἐπαίζεν εἰς τὰ δένδρα, καὶ ὁ σοβαρὸς ἐλέφας ἀνεπαύετο εἰς τὴν σκιάν. Τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πολυποίκιλα πραγμάτων εἶδη συνυπῆρχον ἐνταῦθα· τὰ μὲν ἀγαθὰ τῆς φύσεως ἦσαν συνηγμένα ἐν ἀφθονίᾳ, τὰ δὲ δεινὰ ἀφηρημένα καὶ ἀποκεκλεισμένα.

Ἡ κοιλάς, εὐρύχωρος καὶ καρποφόρος, παρεῖχεν εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς τὰ πρὸς ζωὴν ἀναγκαῖα· ὅλα δὲ τὰ εἰς εὐζωίαν ἢ τρυφὴν συντείνοντα προσετίθεντο ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κατὰ τὴν ἐνιαυσίον εἰς τὰ τέκνα του ἐπίσκεψιν, ὅποτε ἡνοίγετο ἡ σιδηρᾶ πύλη